PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 8. jūlijā *

Lieta T-270/02

MLP Finanzdienstleistungen AG, Haidelberga (Vācija), ko pārstāv V. Gepferts [*W. Göpfert*], advokāts,

prasītājs,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs,

par sūdzību par ITSB Apelāciju trešās padomes 2002. gada 26. jūnija lēmumu (lieta R 206/2002-3), ar kuru atsaka reģistrēt vārdisku preču zīmi "bestpartner".

* Tiesvedības valoda — vācu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*],

sekretāre D. Kristensena [*D. Christensen*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 28. augustā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 19. decembrī,

ņemot vērā 2003. gada 16. decembra procesa organizatoriskos pasākumus,

pēc tiesas sēdes 2004. gada 3. februārī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2001. gada 20. jūnijā prasītājs Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "bestpartner".

3 Pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 36., 38. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, un pēc labojumu izdarīšanas atbilst šādam aprakstam:

— "apdrošināšana, proti, konsultācijas apdrošināšanas jautājumos; apdrošināšanas kurtāža; finanšu pakalpojumi, finanšu konsultācijas; konsultācijas kapitāla uzkrājumu un ieguldījumu jautājumos, konsultācijas investīciju jautājumos; finanšu analīze, ieguldījumu kurtāža, jo īpaši fondos; kapitāla investīcijas; mantojuma pārvaldīšana trešo personu labā; konsultācijas nekustamā īpašuma pirkuma jautājumos; koncepcijas saistībā ar nekustamā īpašuma pārvaldīšanu trešo personu labā", kas ietilpst 36. klasē;

— "interneta pakalpojumi, proti, informācijas sagatavošana, apstrāde un piedāvāšana ar interneta starpniecību", kas ietilpst 38. klasē;

— "datu apstrāde trešo personu labā; tekstu un informācijas apstrādes, kā arī sistēmu vadības programmu projektēšana, izstrāde, uzlabošana un atjaunināšana; ar datoriem un informācijas apstrādes programmām saistītas tehniskas konsultācijas un konsultācijas par to izmantošanu; interneta pieejas nodrošināšanas pakalpojumi, proti, programmatūra, kas paredzēta, lai atrisinātu īpašas problēmas katrā sektorā internetā, tīmekļa vietņu izstrāde un dizains, proti, interneta pieejas un interneta portālu izstrāde, nodrošināšana un uzturēšana", kas ietilpst 42. klasē.

4 Ar 2002. gada 2. janvāra lēmumu pārbaudītājs saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 38. pantu noraidīja reģistrācijas pieteikumu, balstoties uz tās pašas regulas 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu, ar pamatojumu, ka pieteikumā iekļautais apzīmējums ir bieži sastopams izteiciens un tiek saprasts kā aprakstošs reklāmas sauklis un ka tam nav atšķirtspējas vismaz Eiropas Savienības angliski runājošajā daļā. 2002. gada 27. februārī prasītājs par pārbaudītāja lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 59. pantu.

5 Ar 2002. gada 26. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") Apelāciju trešā padome noraidīja apelācijas sūdzību, pamatojoties uz to, ka pieteikumā iekļautajam apzīmējumam, pirmkārt, pilnībā nepiemīt vajadzīgā atšķirtspēja un, otrkārt, tas sastāv tikai no aprakstošām norādēm.

Lietas dalībnieku prasījumi

6 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

7 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Lietas dalībnieku argumenti

8 Prasītājs pamato savu prasību ar to, ka, pirmkārt, ir pārkāpts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo Apelāciju padome nav atzinusi pieteikumā iekļautās preču zīmes atšķirtspēju, un, otrkārt, ir pārkāpts minētās regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, jo Apelāciju padome kļūdaini piemērojusi kritēriju, kas balstīts uz pieejamības prasību.

9 Prasītājs uzsver, ka abus jēdzienus — "best" un "partner" — var saprast dažādi. Vēl jo vairāk — vārdam "bestpartner", kas rodas šo jēdzienu kombinācijas rezultātā, nav viennozīmīgas izpratnes un tas ļauj konkrētajai mērķsabiedrības daļai, ko veido vidusmēra patērētāji, kuri tomēr ir samērā apdomīgi un uzmanīgi jomā, kas saistīta ar apdrošināšanas pakalpojumiem un finanšu pakalpojumiem, atšķirt prasītāja piedāvātos pakalpojumus. Prasītājs uzsver, ka vārds "bestpartner" ir jaunvārds, kas nav atrodams vārdnīcās kā atsevišķs termins un kas jāpārbauda, nošķirot to veidojošos elementus.

10 Pēc prasītāja domām, no šiem apstākļiem izriet, ka apzīmējums, attiecībā uz kuru tas iesniedzis reģistrācijas pieteikumu, lai to reģistrētu kā preču zīmi finanšu, apdrošināšanas un interneta datu apstrādes pakalpojumiem, neapraksta šos pakalpojumus. Tādējādi nav nekādas vajadzības, lai apzīmējums pirms tam būtu bijis izmantots, kas radītu šķēršļus šai reģistrācijai. Prasītājs šajā sakarā atsaucas uz Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedumu lietā T-135/99 *Taurus-*

Film/ITSB (*Cine Action*), *Recueil*, II-379. lpp., 29. punkts, lai norādītu, ka apzīmējums saistībā ar pakalpojumiem nav aprakstošs, ja saikne starp apzīmējumu un pakalpojumiem ir pārāk neskaidra un nenoteikta. Prasītājs uzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu pieejamām jābūt tikai tām norādēm, kas ir skaidri un viennozīmīgi tieši aprakstošas. Šajā gadījumā apzīmējums "bestpartner" uzskatāms par reklāmas saukli.

11 Attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma 4. punktā pieminētās meklēšanas rezultātu internetā prasītājs uzsver — fakts, ka attiecīgais izteiciens ir plaši izmantots tirdzniecībā, nav pietiekams iemesls, lai noraidītu preču zīmes reģistrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Prasītājs min piemērus tam, ka attiecīgais apzīmējums izmantots kā domēna vārds internetā, un secina, ka šī apzīmējuma izmantošana tirdzniecībā parāda tā spēju norādīt, ka pakalpojumus sniedz konkrētais uzņēmums.

12 Turklāt no tiem pašiem apstākļiem izriet — nav tā, ka apzīmējumam "bestpartner" nepiemīt judikatūrā pieprasītā minimālā atšķirtspēja (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik*/ITSB (*euroCOOL*), *Recueil*, II-683. lpp, 39. punkts). Prasītājs šajā sakarā uzsver, ka atšķirtspējas neesamību nevarētu noteikt, konstatējot tikai to, ka attiecīgais apzīmējums turklāt ir parasts vai ka tam nepiemīt neparastas vai spilgtas īpašības (Pirmās instances tiesas 2001. gada 5. aprīļa spriedums lietā T-87/00 *Bank für Arbeit und Wirtschaf*/ITSB (*EASYBANK*), *Recueil*, II-1259. lpp., 39. punkts).

13 Turklāt fakts, ka līdzīgas preču zīmes ir reģistrētas gan ITSB, konkrēti, preču zīmes "bestpartner classic" un "bestpartner topinvest", gan Kopienas dalībvalstīs, ir jāuzskata par norādi uz to, ka arī pieteikumā iekļauto apzīmējumu var reģistrēt kā preču zīmi.

14 Visbeidzot, prasītājs atsaucas uz argumentiem, ko izvirzījis ITSB, un uzsver, ka tie veido daļu no reģistrācijas pieteikuma.

15 ITSB apstrīd visus prasītāja izvirzītos pamatus un argumentus. Tāpat arī ITSB uzskata, ka Apelācijas padome pamatoti noraidīja preču zīmi, par kuru prasītājs iesniedzis reģistrācijas pieteikumu, jo īpaši tāpēc, ka tai nepiemīt nepieciešamā minimālā atšķirtspēja.

Pirmās instances tiesas vērtējums

16 Jau iepriekš jānorāda, ka prasītājs savā prasības pieteikumā lūdz, lai viņa procesuālo rakstu, kas iesniegts ITSB, uzskatītu par daļu no pašreizējās prasības pamatiem un argumentiem, lai "izvairītos no nevajadzīgas atkārtošanās". Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, kā arī ievērojot Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. pantu, kas piemērojams intelektuālā īpašuma jautājumos saskaņā ar minētā reglamenta 130. panta 1. punktu un 132. panta 1. punktu, ja prasības pieteikuma galveno daļu atsevišķos punktos var pamatot un papildināt ar norādēm uz tam pievienoto dokumentu izrakstiem, vispārēja norāde uz citiem dokumentiem nemainītu faktu, ka trūkst tiesiskās argumentācijas būtisko elementu, kuriem, saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem, jābūt iekļautiem tajā pašā prasības pieteikumā (Pirmās instances tiesas 1999. gada 20. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-305/94 — T-307/94, T-313/94 — T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 un T-335/94 *LVM*/Komisija, *Recueil*, II-931. lpp., 39. punkts). Līdz ar to prasības pieteikums, ciktāl tajā ir norādes uz dokumentiem, ko prasītājs iesniedzis ITSB, ir nepieņemams, jo tajā iekļautā vispārējā norāde nav saistīta ar kādu no prasības pieteikumā izvirzītajiem pamatiem.

17 Attiecībā uz lietas būtību vispirms ir jāatgādina, ka, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nereģistrē "preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas]".

18 Turklāt Regulas Nr. 40/94 7. panta 2. punkts nosaka, ka "1. punktu piemēro arī tad, ja pamatojums reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Kopienas daļā".

19 Šajā sakarā atšķirtspēju var novērtēt, pirmkārt, tikai saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem apzīmējumu lūdz reģistrēt, un, otrkārt, saistībā ar konkrētās sabiedrības izpratni par to (skat., piemēram, Pirmās instances tiesas 2002. gada 20. marta spriedumu lietā T-355/00 *DaimlerChrysler*/ITSB (*TELE AID*), *Recueil*, II-1939. lpp., 51. punkts).

20 Turklāt jāņem vērā ne tikai salikta apzīmējuma veidošanai izmantoto jēdzienu skaidrā un tiešā nozīme, bet arī asociācijas, ko tie var izraisīt.

21 Šajā gadījumā lietas dalībnieki savā argumentācijā pastiprinātu uzmanību pievērsuši faktam, ka abi jēdzieni — "best" un "partner" — ir angļu termini, taču jānorāda, ka šie termini ar nelielām iespējamām variācijām pastāv arī citās Kopienas valodās, proti, nīderlandiešu un vācu valodā. Tā kā, ņemot vērā visus pieņēmumus, lai noraidītu preču zīmes reģistrāciju, pietiek ar to, ka atteikuma pamatojumi pastāv vienā Kopienas daļā, nākas konstatēt: gadījumā, ja tiktu pierādīts, ka atteikuma pamatojums pastāv tās angliski runājošajā daļā, kas ietver divas dalībvalstis, šāda pamatojuma iespējamā pastāvēšana arī citās Kopienas daļās neietekmētu šīs prāvas risinājumu. Tāpat arī šīs tiesvedības nolūkos jāatzīmē, ka konkrētā sabiedrības daļa ir angliski runājoša sabiedrība.

22 Vēl jo vairāk jānorāda, ka konkrēto sabiedrības daļu veido patērētāji, kas ir samērā apdomīgi un uzmanīgi, ņemot vērā to pakalpojumu īpašo raksturu, uz kuriem attiecas preču zīmes reģistrācijas pieteikums.

23 Šajā gadījumā apzīmējumu veido tikai jēdzieni "best" un "partner", kas norādīti konkrēti angļu valodā. Jēdziens "best" rada priekšstatu par kvalitāti un līdz ar to ļauj konkrētajai sabiedrības daļai saprast, ka tas pievienots augstākās kvalitātes precei vai pakalpojumam. Jēdzienu "partner" izmanto dažādos gadījumos, ieskaitot pakalpojumu sniegšanas nozari, lai aprakstītu asociāciju attiecības vai partnerattiecības, šajā sakarā atsaucot atmiņā pozitīvas uzticamības un nepārtrauktības asociācijas. Apelāciju padome pamatoti atsaucas uz Apstrīdētā lēmuma 24. punktu un norāda, ka modernajā reklāmas valodā šis termins tiek lietots, lai aprakstītu piegādātāja un klienta attiecības, kurās pirmais minētais uzskata sevi par pēdējā minētā "tirdzniecības partneri".

24 Tāpat arī jāsecina, ka jēdzieni "best" un "partner" ir vispārīgi vārdi, kas tikai atgādina par to pakalpojumu kvalitāti, kurus kāds uzņēmums sniedzis saviem klientiem (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 12. janvāra spriedumu lietā T-19/99 *DKV/*ITSB (*COMPANYLINE*), *Recueil*, II-1. lpp., 26. punkts, ko Tiesa apelācijas tiesvedībā apstiprinājusi ar 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 *DKV/*ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 13.–25. punkts).

25 Līdz ar to šie jēdzieni katrs atsevišķi apraksta attiecīgos pakalpojumus. Bet jēdzieniem, kas ir aprakstoši attiecībā uz dažām precēm vai pakalpojumiem, nav atšķirtspējas attiecībā uz tām pašām precēm vai pakalpojumiem (Pirmās instances tiesas 2002. gada 2. jūlija spriedums lietā T-323/00 *SAT.1/*ITSB (*SAT.2*), par kuru iesniegta apelācija, *Recueil*, II-2839. lpp., 40. punkts). Citādi varētu būt tikai tad, ja šo jēdzienu savienošanas rezultātā radies vārds nozīmētu kaut ko citu, nevis to, ko nozīmē divi secīgi jēdzieni.

26 Šo divu jēdzienu savienošana, neveicot ne mazākās grafiskās vai semantiskās izmaiņas, nerada nekādas papildu īpašības, kas varētu padarīt apzīmējumu kopumā tādu, kurš, pēc konkrētās sabiedrības domām, spēj nošķirt prasītāja pakalpojumus no citu uzņēmumu pakalpojumiem (šajā sakarā skat. šā sprieduma 24. punktā minēto spriedumu *COMPANYLINE*, 26. punkts). Vārds "bestpartner" parāda, ka to veidojošo divu jēdzienu nozīme ir "labākais partneris" tāpat kā izteicienam "best

partner", ko veido tie paši, savstarpēji nesavienoti termini. Fakts, ka minētais vārds nav atrodams vārdnīcās kā tāds, kas rakstāms vienā vai divos vārdos, nekādā veidā nemaina šo novērtējumu.

27 Līdz ar to, pēc konkrētās sabiedrības daļas domām, apzīmējumam "bestpartner" nepiemīt nepieciešamā minimālā atšķirtspēja, kas vajadzīga saskaņā ar judikatūru (skat., piemēram, šā sprieduma 14. punktā minēto spriedumu *euroOCOOL*, 39. punkts), un tādējādi Apelāciju padome ir pamatoti secinājusi, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais atteikuma pamatojums ir šķērslis šajā gadījumā pieprasītajai reģistrācijai.

28 No Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta izriet — lai apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, pietiek ar to, ka ir piemērojams viens no uzskaitītajiem absolūtajiem atteikuma pamatojumiem (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums *COMPANYLINE*, 30. punkts). Tādējādi no iepriekš minētā izriet, ka šī prasība ir jānoraida, nepārbaudot prasītāja argumentus attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

29 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pirrung Meij Forwood

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 8. jūlijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

J. Pirrung